

مقایسه ارزش تغذیه‌ای جلبک اسپیرولینا پلاتنسیس (*Spirulina platensis*) با برخی کنجاله‌های پروتئینی مورد استفاده در تغذیه نشخوارکنندگان

محمد ناصحی^۱، محمد انتصاریان^۲ و رضا پورجمشیدیان^۲

۱- پژوهشگر مرکز شهید آسلاان، سازمان تحقیقات و جهاد خودکفایی ندسا، تهران، (نویسنده مسؤل: Nasehi.md65@gmail.com)

۲- پژوهشگر مرکز شهید آسلاان، سازمان تحقیقات و جهاد خودکفایی ندسا، تهران

تاریخ دریافت: ۹۷/۳/۲۶ تاریخ پذیرش: ۹۷/۱۱/۳۰

صفحه: ۲۷ تا ۳۶

چکیده

این پژوهش به منظور تعیین ترکیبات شیمیایی، تجزیه پذیری شکمبه‌ای ماده خشک و پروتئین خام، تولید گاز، قابلیت هضم ماده آلی، انرژی قابل متابولیسم، انرژی خالص شیردهی و اسیدهای چرب کوتاه زنجیر جلبک اسپیرولینا پلاتنسیس و مقایسه آن با کنجاله‌های سویا، کانولا، آفتابگردان و تخم پنبه در گاو انجام گرفت. آزمایش تجزیه پذیری شکمبه‌ای با ۲ راس گاو نر تالشی به وزن تقریبی ۳۵۰ کیلوگرم در ساعات صفر، ۴، ۸، ۱۲، ۲۴ و ۴۸ انجام گرفت. برای اندازه‌گیری قابلیت هضم ماده آلی، انرژی قابل متابولیسم، انرژی خالص شیردهی و اسیدهای چرب کوتاه زنجیر تیمارهای آزمایشی از روش تولید گاز استفاده شد. بدین منظور مایع شکمبه از ۳ راس گاو نر تالشی فیستولاگذاری شده با میانگین وزنی ۳۳۵ کیلوگرم گرفته شد. در بین تیمارهای آزمایشی جلبک اسپیرولینا دارای بیشترین درصد (۶۷/۶۹ درصد) پروتئین خام بود ($P=0/0001$). بیشترین مقدار پتانسیل تجزیه پذیری شکمبه‌ای ($a+b$) ماده خشک (۹۸/۶۹ درصد) در بین مواد خوراکی به جلبک اسپیرولینا تعلق داشت ($P=0/0001$). در بین تیمارها جلبک اسپیرولینا دارای بیشترین مقدار (۹۷/۳۶ درصد) بخش $a+b$ تجزیه پذیری پروتئین خام بود ($P=0/0001$). مقدار پتانسیل تولید گاز جلبک اسپیرولینا (۳۵/۷۷ میلی لیتر بر گرم ماده خشک) به طور معنی داری از کنجاله آفتابگردان بیشتر و از کنجاله‌های سویا، کانولا و تخم پنبه کمتر بود ($P=0/0001$). قابلیت هضم ماده آلی (۷۰/۱۸ درصد) و انرژی قابل متابولیسم (۹/۸۶ مگاژول بر کیلوگرم ماده خشک) جلبک اسپیرولینا به طور معنی داری از کنجاله‌های آفتابگردان و تخم پنبه بیشتر اما نسبت به کنجاله‌های سویا و کانولا کمتر بود ($P=0/0001$). انرژی خالص شیردهی (۳/۴۷ مگاژول بر کیلوگرم ماده خشک) و اسیدهای چرب کوتاه زنجیر (۰/۶۱ میلی مول بر گرم ماده خشک) جلبک اسپیرولینا با کنجاله آفتابگردان اختلاف معنی داری نداشت اما از دیگر تیمارهای آزمایشی به طور معنی داری کمتر بود ($P=0/0001$). نتایج این آزمایش نشان داد که جلبک اسپیرولینا از مقدار پروتئین خام بیشتری نسبت به کنجاله‌های پروتئینی معمول در تغذیه نشخوارکنندگان برخوردار بوده و تجزیه پذیری شکمبه‌ای پروتئین آن نیز بسیار زیاد است. بنابراین می‌توان از جلبک اسپیرولینا به عنوان یک منبع پروتئین سریع تجزیه در جیره غذایی نشخوارکنندگان استفاده کرد.

واژه‌های کلیدی: جلبک اسپیرولینا، کنجاله‌های پروتئینی، ترکیبات شیمیایی، تجزیه پذیری شکمبه‌ای، تولید گاز، قابلیت هضم

مقدمه

بررسی و ارزیابی آینده تولید خوراک دام و قیمت آن در کشور نشان می‌دهد که رشد تقاضای محصولات پروتئینی و محدودیت‌های اقلیمی باعث افزایش بیشتر قیمت نهاده‌های دامی خواهد شد (۲۴). با در نظر گرفتن شرایط اقلیمی کشور، محدودیت منابع آب و خاک، کمبود نهاده‌های خوراک دام و اختصاص یافتن بخش قابل توجهی از هزینه‌های دامپروری به خوراک دامها (۲۴) می‌توان با استفاده از منابع خوراکی جدید و سازگار با شرایط آب و هوایی کشور بخشی از مشکلات کمبود مواد خوراک دام را برطرف کرد. در همین راستا می‌توان با مدیریت و برنامه‌ریزی صحیح با هدف شناسایی ارزش تغذیه‌ای، فرآوری و توجیه کاربردی و اقتصادی، زمینه استفاده از منابع خوراکی جدید را فراهم کرد. یکی از منابع خوراکی که می‌تواند مورد توجه واقع شود جلبکها هستند. جلبکها از گیاهان ناهمگنی بوده که دارای طبقه‌بندی پیچیده و بحث‌برانگیز هستند. جلبکها به دو نوع اصلی دسته‌بندی می‌شوند، جلبکهای میکرو (دارای اندازه کوچک) که در اعماق دریاها و زیست‌بوم‌های ساحلی به شکل فیتوپلانکتون‌ها وجود دارند و جلبکهای ماکرو که در نواحی ساحلی وجود

داشته و دارای اندازه بزرگی هستند (۱۶). جلبکها دارای مقادیر قابل ملاحظه‌ای پروتئین، کربوهیدرات، عناصر معدنی، ویتامین‌ها و آنتی‌اکسیدان‌ها هستند. ترکیبات شیمیایی جلبکها با توجه به فصل، سن، عوامل آب و هوایی و محیطی، توزیع جغرافیایی و تنوع فیزیولوژیکی آنها متغیر است. در مورد ترکیبات شیمیایی جلبکها، بسته به گونه جلبک، پروتئین خام از ۵ تا ۴۳/۶، خاکستر کل ۶ تا ۴۱، مقدار کلسیم از ۰/۰۶ تا ۲/۱، فسفر از ۰/۰۱ تا ۱/۵۳ و مقدار سدیم ۰/۴۳ تا ۴/۳ درصد گزارش شده است (۳۰).

اسپیرولین^۱ یک سیانوباکتری رشته‌ای میکروسکوپی است و نام این جلبک از شکل مارپیچی و رشته‌ای آن مشتق شده است. مساله قابل توجه در جلبک اسپیرولینا وجود ۶۵ تا ۷۱ درصد پروتئین خام در ماده خشک آن است (۹). اسپیرولینا دارای مواد مغذی بسیار، مواد معدنی باند شده، رنگدانه‌ها، قند رامنوز، عناصر کمیاب و آنزیم‌های قابل جذب است. ارزش تغذیه‌ای بالای جلبک اسپیرولینا در مقایسه با برخی از انواع باکتری‌ها به دلیل درصد نسبتا کم (۴ درصد) نوکلئیک اسیدهای موجود در آن است. اسپیرولینا دارای ویتامین B₁₂ نیز بوده و برخلاف دیواره سلولزی سایر جلبکهای تغذیه‌ای،

در دسترس دامها قرار داشت. برای تعیین تجزیه‌پذیری شکمبه‌ای در هر کیسه نایلونی ۵ گرم از هر نمونه (جلبک اسپیرولینا و کنجاله‌های سویا، کانولا، آفتابگردان و تخم پنبه) قرار داده شد (۲۸). سپس کیسه‌های نایلونی (از جنس داکرون با ابعاد ۵×۱۴ سانتی‌متر) حاوی نمونه‌ها از طریق فیستولا وارد شکمبه شده (در هر گاو ۲ تکرار از هر تیمار برای هر ساعت) و تا پایان زمان شکمبه‌گذاری، درب فیستولا محکم بسته شد. بعد از گذشت زمان‌های موردنظر (صفر، ۴، ۸، ۱۲، ۲۴ و ۴۸ ساعت) کیسه‌ها از شکمبه خارج و برای توقف فعالیت میکروارگانیسم‌ها بلافاصله در یک ظرف حاوی آب سرد قرار داده شدند. سپس کیسه‌ها به مدت ۳۰ دقیقه با ماشین لباس‌شویی مورد شست‌وشو قرار گرفتند. کیسه‌ها برای خشک شدن به مدت ۴۸ ساعت در آون با دمای ۵۵ درجه سانتی‌گراد قرار گرفتند. مقدار تجزیه‌پذیری ماده خشک از اختلاف وزن نمونه‌های خشک‌شده با وزن قبل از شکمبه‌گذاری تعیین شد. برای اندازه‌گیری تجزیه‌پذیری شکمبه‌ای پروتئین خام تیمارهای آزمایشی پس از اندازه‌گیری تجزیه‌پذیری ماده خشک، با احتساب اختلاف پروتئین خام در نمونه‌های قبل و بعد از شکمبه‌گذاری مقدار تجزیه‌پذیری پروتئین خام به دست آمد (۱۳).

برآورد فراسنجه‌های تجزیه‌پذیری ماده خشک و پروتئین خام نمونه‌های آزمایشی با استفاده از معادله ارسکوف و مک‌دونالد (۲۱) و با استفاده از نرم‌افزار Fitcurve محاسبه شد. در این راستا رابطه زیر مورد استفاده قرار گرفت:

$$P = a + b(1 - e^{-ct})$$

P: مقدار تجزیه‌پذیری ماده مغذی در زمان t : a : بخش سریع تجزیه که به سرعت ناپدید می‌شود (درصد)، b : بخش کند تجزیه که بالقوه قابل تجزیه است (درصد)، c : نرخ ثابت تجزیه بخش b (درصد بر ساعت)، t : زمان تخمیر در شکمبه، e : مبنای لگاریتم نپری (برابر با ۲/۷۱۸۲).

اندازه‌گیری تولید گاز، قابلیت هضم ماده آلی، انرژی قابل متابولیسم، انرژی خالص شیردهی و اسیدهای چرب کوتاه زنجیر

برای اندازه‌گیری قابلیت هضم ماده آلی، انرژی قابل متابولیسم، انرژی خالص شیردهی و اسیدهای چرب کوتاه زنجیر تیمارهای آزمایشی از روش تولید گاز استفاده شد (۱۸). بدین منظور از ۳ راس گاو نر تالشی (اخته و بالغ) فیستولا‌گذاری شده با میانگین وزنی ۳۳۵ کیلوگرم استفاده شد. گاوها با یک جیره پایه حاوی یونجه خشک، گاه گندم و کنسانتره (دانه جو، سبوس گندم و کنجاله سویا) در سطح احتیاجات نگهداری براساس توصیه NRC (۲۰) تغذیه شدند. مایع شکمبه حدود نیم ساعت قبل از وعده خوراک صبح از طریق فیستولای شکمبه‌ای جمع‌آوری و با استفاده از دو لایه پارچه مخصوص صاف گردیده و در فلاسک محتوی گاز کربنیک ریخته شد و با قرار دادن ظرف حاوی مایع شکمبه در آب گرم ۳۹ درجه سانتی‌گراد، بی‌درنگ به آزمایشگاه منتقل شد. برای اندازه‌گیری مقدار تولید گاز، ۲۰۰ میلی‌گرم از هر یک از تیمارهای آزمایشی به همراه ۳۰ میلی‌لیتر مخلوط مایع

دیواره سلولی موکوپروتئینی آن به راحتی هضم می‌شود. چربی‌های این جلبک به صورت اسیدهای چرب غیراشباع است (۹).

در اثر استفاده از جلبک دریایی آسوفیلوم نودسوم^۱ در سطوح ۱۰ و ۲۰ گرم برکیلوگرم در هر روز در جیره غذایی بره‌ها، متوسط افزایش وزن روزانه، مصرف خوراک، ضریب تبدیل و خصوصیات لاشه تحت تاثیر قرار نگرفت (۵). پژوهشگران بیان کرده‌اند که در اثر استفاده از سطوح مختلف جلبک اسپیرولینا در جیره غذایی گاو مقدار آب مصرفی در طول ۲۴ ساعت تغییری پیدا نکرده است (۲۲). پژوهش‌ها نشان داده است، استفاده از مخلوط جلبک‌های دریایی به همراه یک منبع سلنیوم می‌تواند یک راه‌کار مناسب برای بهبود وضعیت مواد معدنی در شیر و سرم خون گاوهای شیری باشد (۱۴).

با توجه به پژوهش‌های انجام شده، اطلاعات دقیقی در مورد تجزیه‌پذیری شکمبه‌ای جلبک اسپیرولینا پلاتنسیس^۲ و مقایسه ارزش تغذیه‌ای آن با برخی مواد خوراکی معمول در تغذیه نشخوارکنندگان وجود ندارد. بنابراین پژوهش حاضر به منظور تعیین ترکیبات شیمیایی، تجزیه‌پذیری شکمبه‌ای ماده خشک و پروتئین خام، تولید گاز، قابلیت هضم ماده آلی، انرژی قابل متابولیسم، انرژی خالص شیردهی و اسیدهای چرب کوتاه زنجیر جلبک اسپیرولینا پلاتنسیس و مقایسه آن با کنجاله‌های سویا، کانولا، آفتابگردان و تخم پنبه انجام گرفت.

مواد و روش‌ها

این پژوهش در موسسه تحقیقات علوم دامی کشور انجام گرفت. جلبک اسپیرولینا با همکاری مرکز شهید آبه‌سالان سازمان تحقیقات و جهاد خودکفایی ندسا تهیه شد.

اندازه‌گیری ترکیبات شیمیایی

اندازه‌گیری ماده خشک، خاکستر خام، ماده آلی، پروتئین خام، انرژی خام و چربی خام جلبک اسپیرولینا و کنجاله‌های سویا، کانولا، آفتابگردان و تخم پنبه به روش AOAC (۳) انجام گرفت. کلسیم با استفاده از کیت تشخیصی پارس آزمون (شرکت پارس آزمون، ۱۰۸۱۰۲، ایران) و فسفر نیز با استفاده از کیت تشخیصی پارس آزمون (شرکت پارس آزمون، ۱۲۷۵۰۰، ایران) به روش اسپکتروفتومتری اندازه‌گیری شد (۳). الیاف نامحلول در شوینده خنثی^۳، الیاف نامحلول در شوینده اسیدی^۴ و لیگنین نامحلول در شوینده اسیدی^۵ به روش‌های ون‌سوست و همکاران (۲۹)، AOAC (۳) و رابرتسون و ون‌سوست (۲۳) تعیین شدند.

اندازه‌گیری تجزیه‌پذیری شکمبه‌ای

آزمایش تجزیه‌پذیری شکمبه‌ای با ۲ راس گاو نر تالشی (دارای فیستولای شکمبه‌ای) به وزن تقریبی ۳۵۰ کیلوگرم انجام گرفت. گاوها با یک جیره پایه حاوی یونجه خشک، گاه گندم و کنسانتره (دانه جو، سبوس گندم و کنجاله سویا) در سطح احتیاجات نگهداری براساس توصیه NRC (۲۰) تغذیه شدند. خوراک‌دهی روزانه در دو وعده مساوی در ساعت‌های ۸:۰۰ و ۱۸:۰۰ صورت گرفت تا محیط شکمبه در شرایط نسبتاً ثابتی نگاه‌داشته شود. آب و سنگ نمک نیز به‌طور آزاد

1- *Ascophyllum nodosum*

4- Acid detergent fiber (ADF)

2- *Spirulina platensis*

5- Acid detergent lignin (ADL)

3- Neutral detergent fiber (NDF)

خاکستر خام (درصد)، EE: چربی خام (درصد) است.

تجزیه و تحلیل آماری

به منظور بررسی داده‌های حاصل از این پژوهش از یک طرح کاملاً تصادفی با ۵ تیمار شامل: جلبک اسپیرولینا، کنجاله سویا، کنجاله کانولا، کنجاله آفتابگردان و کنجاله تخم پنبه استفاده گردید. برای اندازه‌گیری ترکیبات شیمیایی و تجزیه‌پذیری ماده خشک و پروتئین خام از ۴ تکرار در هر تیمار و برای اندازه‌گیری داده‌های مربوط به تولید گاز از ۳ تکرار برای هر تیمار استفاده شد. مدل آماری طرح به صورت زیر بود.

$$Y_{ij} = \mu + T_{ij} + e_{ij}$$

Y_{ij} : مقدار هر مشاهده، μ : میانگین صفت مورد آزمایش، T_{ij} : اثر تیمار، e_{ij} : خطای آزمایشی (باقی مانده)
برای تجزیه و تحلیل داده‌ها از نرم‌افزار SAS ۹/۱ (۲۵) و رویه GLM استفاده شد. مقایسه میانگین‌ها با استفاده از آزمون دانکن و در سطح احتمال ۵ درصد انجام گرفت.

نتایج و بحث

ترکیبات شیمیایی

ترکیبات شیمیایی جلبک اسپیرولینا، کنجاله‌های سویا، کانولا، آفتابگردان و تخم پنبه در جدول ۱ گزارش شده است. مقدار ماده خشک جلبک اسپیرولینا به طور معنی‌داری از کنجاله تخم پنبه بیشتر بود ($P = 0/01$) اما با سایر کنجاله‌های پروتئینی اختلاف معنی‌داری نداشت. بیشترین مقدار خاکستر خام (۸/۷۷ درصد) در بین تیمارهای آزمایشی متعلق به جلبک اسپیرولینا بود ($P = 0/0001$). کمترین مقدار ماده آلی (۹۱/۲۲ درصد) در بین تیمارها به جلبک اسپیرولینا تعلق داشت ($P = 0/0001$). مقدار پروتئین خام جلبک اسپیرولینا (۶۷/۶۹ درصد) به طور معنی‌داری از کنجاله‌های پروتئینی مورد بررسی بیشتر بود ($P = 0/0001$).

شکمبه و بزاق مصنوعی (به نسبت ۲:۱؛ مایع شکمبه: بزاق مصنوعی) در سرنگ‌های شیشه‌ای ۱۵۰ میلی‌لیتری قرار داده شد. تعیین گاز تولیدی با ۳ تکرار برای هر تیمار انجام گرفت. به منظور تصحیح گاز تولید شده از ذرات باقی‌مانده در مایع شکمبه، ۳ تکرار به عنوان بلانک در نظر گرفته شد. سرنگ‌ها در انکوباتور (۳۹ درجه سانتی‌گراد) که با سرعت یک دور در دقیقه برای مخلوط کردن مداوم محتویات سرنگ‌ها می‌چرخید، قرار داده شد. حجم گاز تولیدشده در زمان‌های ۲، ۴، ۶، ۸، ۱۲، ۲۴، ۴۸، ۷۲ و ۹۶ ساعت پس از انکوباسیون قرائت گردید. فراسنجه‌های تولید گاز با استفاده از نرم‌افزار Fitcurve و با استفاده از معادله زیر مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت (۲۱).

$$P = a + b(I - e^{-ct})$$

P: گاز تولیدی در زمان t ؛ a : گاز تولیدی از بخش محلول (میلی‌لیتر)، b : گاز تولیدی از بخش نامحلول اما قابل تخمیر (میلی‌لیتر)، c : ثابت نرخ تولید گاز از بخش نامحلول در طول زمان (میلی‌لیتر بر ساعت)، t : زمان تخمیر در شکمبه (ساعت)، e : مبنای لگاریتم نبری (برابر با ۲/۷۱۸۲).

مقدار انرژی قابل متابولیسم^۱ (مگاژول بر کیلوگرم ماده خشک) و قابلیت هضم ماده آلی (درصد) براساس روابط بیان شده توسط منک و همکاران (۱۹)، انرژی خالص شیردهی (مگاژول بر کیلوگرم ماده خشک) براساس روش منک و اشتینگاش (۱۸) و اسیدهای چرب کوتاه زنجیر^۴ (میلی‌مول بر میلی‌گرم ماده خشک) براساس روش گتاچیو و همکاران (۸) تعیین گردید.

$$\begin{aligned} ME \text{ (MJ/kg DM)} &= 2.20 + 0.136 GP + 0.057 CP \\ OMD \text{ (\%)} &= 14.88 + 0.889 GP + 0.45 CP + 0.0651 XA \\ NE_L \text{ (MJ/kg DM)} &= 0.096 GP + 0.0038 CP + 0.000173 EE^2 + 0.54 \\ SCFA \text{ (m mol/mg DM)} &= 0.0222GP - 0.00425 \end{aligned}$$

در روابط فوق GP: مقدار گاز تولیدی (میلی‌لیتر) پس از ۲۴ ساعت انکوباسیون، CP: مقدار پروتئین خام (درصد)، XA:

جدول ۱- ترکیبات شیمیایی جلبک اسپیرولینا و کنجاله‌های سویا، کانولا، آفتابگردان و تخم پنبه

Table 1. Chemical composition of *Spirulina* algae and soybean, canola, sunflower and cotton seed meals

P-value	SEM	کنجاله تخم پنبه	کنجاله آفتابگردان	کنجاله کانولا	کنجاله سویا	جلبک اسپیرولینا	ترکیبات شیمیایی*
0/0152	0/738	91/55 ^c	94/31 ^a	92/25 ^{bc}	92/89 ^{abc}	93/74 ^{ab}	ماده خشک
0/0001	0/565	5/97 ^c	6/21 ^c	7/45 ^b	3/49 ^d	8/77 ^a	خاکستر خام
0/0001	0/565	94/02 ^b	93/78 ^b	92/54 ^c	96/50 ^a	91/23 ^d	ماده آلی
0/0001	0/793	36/49 ^c	30/44 ^d	25/60 ^c	44/76 ^b	67/69 ^a	پروتئین خام
0/0001	0/529	5/73 ^a	5/67 ^{ab}	4/21 ^c	4/54 ^{bc}	0/92 ^d	چربی خام
0/0001	0/624	32/68 ^b	42/61 ^a	23/75 ^c	18/01 ^d	0/83 ^c	NDF
0/0001	0/529	20/71 ^b	31/72 ^a	16/75 ^c	7/53 ^d	0/54 ^c	ADF
0/0001	0/360	7/59 ^c	10/57 ^a	9/52 ^b	0/76 ^d	0/25 ^d	ADL
0/0001	60/785	4541/50 ^a	4569/25 ^a	4106/75 ^b	4458/50 ^a	3693/00 ^c	انرژی خام
0/0001	0/055	0/30 ^c	0/45 ^b	0/71 ^a	0/65 ^a	0/67 ^a	کلسیم
0/0001	0/059	0/75 ^a	0/65 ^a	0/65 ^a	0/75 ^a	0/11 ^b	فسفر

*: ترکیبات شیمیایی براساس درصد ماده خشک بیان شده است. NDF: الیاف نامحلول در شوینده خنثی، ADF: الیاف نامحلول در شوینده اسیدی، ADL: لیگنین نامحلول در شوینده اسیدی. انرژی خام براساس کیلوکالری بر کیلوگرم ماده خشک بیان شده است. SEM: خطای استاندارد میانگین، P-value: احتمال معنی‌داری. حروف غیرمشابه در هر ردیف بیانگر اختلاف معنی‌دار در سطح ۵ درصد است.

1- Metabolizable energy (ME)
3- Net energy of lactation (NE_L)

2- Organic matter digestibility (OMD)
4- Short chain fatty acid (SCFA)

همکاران (۲۶) مقادیر ماده خشک، پروتئین خام و خاکستر خام کنجاله کانولا به ترتیب ۹۳ درصد، ۳۵/۹ درصد و ۸/۲ درصد گزارش شد که با نتایج حاصل از تحقیق حاضر یکسان است. در آزمایشی مقادیر پروتئین خام و خاکستر خام کنجاله تخم پنبه به ترتیب ۴۲/۴ درصد و ۱۰/۱ درصد گزارش شد که با نتایج پژوهش حاضر مخالف بود (۱۵). مهدوی کلاته‌نو و همکاران (۱۵) مقدار پروتئین خام کنجاله آفتابگردان را ۳۸/۱ درصد گزارش کردند. مقدار پروتئین خام کنجاله تخم پنبه توسط ماتیوس و همکاران (۱۷)، ۲۵/۳۴ درصد بیان شده است. نوع رقم دانه‌های روغنی، روش روغن‌کشی و اختلاف در شرایط نگهداری بر ترکیبات شیمیایی کنجاله‌های پروتئینی مؤثر است (۱۷).

تجزیه پذیری شکمبه‌ای

تجزیه‌پذیری شکمبه‌ای ماده خشک

تجزیه‌پذیری شکمبه‌ای ماده خشک تیمارهای آزمایشی در ساعات مختلف انکوباسیون در جدول ۲ نشان داده شده است. جلبک اسپیرولینا در تمامی ساعت‌های انکوباسیون از مقدار تجزیه‌پذیری شکمبه‌ای ماده خشک بیشتری نسبت به کنجاله‌های پروتئینی مورد بررسی برخوردار بود ($P=0/0001$). فراسنجه‌های تجزیه‌پذیری شکمبه‌ای ماده خشک تیمارهای آزمایشی در جدول ۳ گزارش شده است. مقدار بخش سریع تجزیه (a) ماده خشک جلبک اسپیرولینا به‌طور معنی‌داری از دیگر تیمارها بیشتر بود ($P=0/0001$). بخش کند تجزیه (b) ماده خشک جلبک اسپیرولینا به‌طور معنی‌داری از کنجاله‌های آفتابگردان و تخم پنبه بیشتر و از کنجاله سویا کمتر بود ($P=0/0001$) اما تفاوت معنی‌داری با کنجاله کانولا نداشت. جلبک اسپیرولینا دارای بیشترین مقدار (۹۸/۶۹ درصد) پتانسیل تجزیه‌پذیری (a+b) ماده خشک در بین تیمارهای آزمایشی بود.

در بین تیمارهای آزمایشی کمترین مقادیر چربی خام (۰/۹۲ درصد)، NDF (۰/۸۳ درصد) و ADF (۰/۵۴ درصد) به جلبک اسپیرولینا تعلق داشت ($P=0/0001$). مقدار ADL در جلبک اسپیرولینا تفاوت معنی‌داری با کنجاله سویا نداشت اما از دیگر تیمارها به‌طور معنی‌داری کمتر بود ($P=0/0001$). کمترین مقدار انرژی خام (۳۶۹۳ کیلوکالری بر کیلوگرم ماده خشک) در بین تیمارهای آزمایشی به جلبک اسپیرولینا تعلق داشت ($P=0/0001$). مقدار کلسیم جلبک اسپیرولینا به‌طور معنی‌داری از کنجاله‌های آفتابگردان و تخم پنبه بیشتر بود ($P=0/0001$) اما اختلاف معنی‌داری با کنجاله‌های سویا و کانولا نداشت. جلبک اسپیرولینا از کمترین مقدار فسفر (۰/۱۱۵ درصد) در بین تیمارهای آزمایشی برخوردار بود ($P=0/0001$).

پژوهشگران مقادیر ماده خشک، خاکستر خام، ماده آلی و پروتئین خام جلبک اسپیرولینا را به ترتیب ۹۶-۹۱ درصد، ۱۱-۳ درصد، ۹۷-۸۹ درصد و ۷۰-۶۰ درصد گزارش کرده‌اند (۱۱،۱۲،۷) که با نتایج پژوهش حاضر تطابق دارد. کاستا و همکاران (۷) مقدار NDF جلبک اسپیرولینا را ۰/۶۳ درصد گزارش کرد که تا حدودی با مقدار اندازه‌گیری شده در این آزمایش مطابقت دارد. قاتنی و همکاران (۹) مقادیر خاکستر خام و پروتئین خام جلبک اسپیرولینا را به ترتیب ۰/۷ و ۵۰/۹۳ درصد گزارش کردند که با نتایج حاصل از پژوهش حاضر متفاوت است. ترکیبات شیمیایی جلبک‌ها با توجه به فصل، سن، عوامل آب و هوایی و محیطی، توزیع جغرافیایی و تنوع فیزیولوژیکی آن‌ها متغیر است (۳۰). این مساله می‌تواند علت تفاوت ترکیبات شیمیایی اندازه‌گیری شده در پژوهش حاضر با نتایج گزارش شده توسط دیگر پژوهشگران باشد. سورن و ساستری (۲۷) مقدار ماده خشک و پروتئین خام کنجاله سویا را به ترتیب ۹۱/۷ و ۴۵/۶ درصد بیان کردند که با نتایج پژوهش حاضر مطابقت دارد. در پژوهشی توسط شورنگ و

جدول ۲- تجزیه‌پذیری شکمبه‌ای ماده خشک (درصد) جلبک اسپیرولینا و کنجاله‌های سویا، کانولا، آفتابگردان و تخم‌پنبه در ساعت‌های مختلف انکوباسیون

Table 2. Ruminal dry matter degradability (%) of *Spirulina* algae and soybean, canola, sunflower and cotton seed meals at different hours of incubation

P-value	SEM	کنجاله تخم پنبه	کنجاله آفتابگردان	کنجاله کانولا	کنجاله سویا	جلبک اسپیرولینا	تیمارها ساعت‌های انکوباسیون
۰/۰۰۰۱	۰/۸۳۹	۲۴/۶۷ ^d	۲۵/۳۹ ^{cd}	۲۶/۶۹ ^c	۲۹/۱۷ ^b	۴۳/۲۶ ^a	۰
۰/۰۰۰۱	۰/۸۵۷	۳۱/۵۸ ^e	۳۴/۵۰ ^d	۳۶/۸۱ ^c	۴۲/۱۸ ^b	۵۰/۹۸ ^a	۴
۰/۰۰۰۱	۱/۳۱۳	۳۸/۶۴ ^e	۴۱/۵۹ ^d	۴۴/۸۷ ^c	۵۵/۳۴ ^b	۶۱/۴۰ ^a	۸
۰/۰۰۰۱	۱/۳۳۲	۴۱/۹۶ ^d	۴۴/۷۰ ^{cd}	۴۷/۵۱ ^c	۷۰/۸۰ ^b	۸۳/۳۱ ^a	۱۲
۰/۰۰۰۱	۱/۰۴۸	۴۶/۸۸ ^e	۵۵/۱۱ ^d	۶۸/۶۱ ^c	۷۸/۳۵ ^b	۹۳/۰۸ ^a	۲۴
۰/۰۰۰۱	۰/۹۶۱	۶۰/۶۰ ^e	۶۵/۸۸ ^d	۷۸/۱۳ ^c	۹۱/۸۳ ^b	۹۴/۷۰ ^a	۴۸

SEM: خطای استاندارد میانگین، P-value: احتمال معنی‌داری. حروف غیرمشابه در هر ردیف بیانگر اختلاف معنی‌دار در سطح ۵ درصد است.

جدول ۳- فراسنجه‌های تجزیه‌پذیری شکمبه‌ای ماده خشک (درصد) جلبک اسپیرولینا و کنجاله‌های سویا، کانولا، آفتابگردان و تخم‌پنبه
Table 3. Ruminant dry matter degradability parameters (%) of *Spirulina* algae and soybean, canola, sunflower and cotton seed meals

P-value	SEM	کنجاله تخم پنبه	کنجاله آفتابگردان	کنجاله کانولا	کنجاله سویا	جلبک اسپیرولینا	تیمارها فراسنجه‌ها
۰/۰۰۰۱	۰/۸۴۸	۲۵/۹۴ ^c	۲۶/۲۳ ^c	۲۶/۴۵ ^{bc}	۲۸/۲۳ ^b	۳۹/۵۶ ^a	a
۰/۰۰۰۱	۰/۹۲۱	۴۰/۰۴ ^d	۴۳/۴۷ ^c	۵۹/۵۸ ^b	۶۴/۹۶ ^a	۵۹/۱۲ ^b	b
۰/۰۰۰۱	۱/۱۷۰	۶۵/۹۹ ^e	۶۹/۷۰ ^d	۸۶/۰۲ ^c	۹۳/۱۹ ^b	۹۸/۶۹ ^a	a+b
۰/۰۰۰۱	۰/۰۰۴	۰/۰۳۸ ^c	۰/۰۴۸ ^b	۰/۰۴۴ ^{bc}	۰/۰۷۳ ^a	۰/۰۸۰ ^a	c
۰/۰۰۰۱	۰/۷۹۶	۵۲/۲۵ ^e	۵۶/۹۷ ^d	۶۷/۵۲ ^c	۷۸/۸۲ ^b	۸۶/۸۷ ^a	ED = ۰/۰۲
۰/۰۰۰۱	۰/۸۲۷	۴۳/۳۰ ^e	۴۷/۶۰ ^d	۵۴/۵۰ ^c	۶۶/۳۵ ^b	۷۶/۰۲ ^a	ED = ۰/۰۵
۰/۰۰۰۱	۰/۸۶۶	۳۸/۹۳ ^e	۴۲/۶۳ ^d	۴۷/۷۵ ^c	۵۸/۸۲ ^b	۶۹/۲۵ ^a	ED = ۰/۰۸

a: بخش سریع تجزیه (درصد)، b: بخش کند تجزیه (درصد)، (a+b): پتانسیل تجزیه‌پذیری (درصد)، c: نرخ ثابت تجزیه (درصد در ساعت)، ED: تجزیه‌پذیری مؤثر (درصد در نرخ‌های عبور ۲، ۵ و ۸ درصد). SEM: خطای استاندارد میانگین، P-value: احتمال معنی‌داری. حروف غیرمشابه در هر ردیف بیانگر اختلاف معنی‌دار در سطح ۵ درصد است.

که در جدول ۱ بیان شده است، جلبک اسپیرولینا دارای کمترین مقادیر NDF، ADF و ADL در بین مواد خوراکی مورد مطالعه است. بنابراین از آنجایی که بین این ترکیبات و تجزیه‌پذیری شکمبه‌ای ماده خشک یک همبستگی منفی وجود دارد این امر می‌تواند دلیل بیشتر بودن تجزیه‌پذیری ماده خشک جلبک اسپیرولینا نسبت به سایر تیمارها باشد.

تجزیه‌پذیری شکمبه‌ای پروتئین خام

تجزیه‌پذیری شکمبه‌ای پروتئین خام جلبک اسپیرولینا در تمامی ساعات انکوباسیون به‌طور معنی‌داری ($P=0/0001$) از دیگر تیمارهای آزمایشی بیشتر بود (جدول ۴). فراسنجه‌های تجزیه‌پذیری شکمبه‌ای پروتئین خام تیمارهای آزمایشی در جدول ۵ گزارش شده است. جلبک اسپیرولینا دارای بیشترین مقدار بخش سریع تجزیه (a) پروتئین خام (۴۲/۸۲ درصد) در مقایسه با کنجاله‌های پروتئینی مورد آزمایش بود ($P=0/0001$).

نرخ ثابت تجزیه (c) ماده خشک جلبک اسپیرولینا با کنجاله سویا تفاوت معنی‌داری نداشت اما به‌طور معنی‌داری از کنجاله‌های کانولا، آفتابگردان و تخم پنبه بیشتر بود ($P=0/0001$). تجزیه‌پذیری مؤثر ماده خشک جلبک اسپیرولینا در تمامی نرخ‌های عبور (۲، ۵ و ۸ درصد) به‌طور معنی‌داری از کنجاله‌های پروتئینی مورد مطالعه بیشتر بود ($P=0/0001$).

با توجه به نتایج حاصل از تجزیه‌پذیری شکمبه‌ای ماده خشک (جداول ۲ و ۳)، جلبک اسپیرولینا در بین تیمارهای مورد مطالعه از بیشترین مقدار تجزیه‌پذیری ماده خشک برخوردار بوده است. تجزیه‌پذیری شکمبه‌ای ماده خشک مواد خوراکی با ترکیبات شیمیایی موجود در آن‌ها در ارتباط است. از بین ترکیبات شیمیایی NDF، ADF و ADL به‌طور منفی تجزیه‌پذیری شکمبه‌ای ماده خشک را تحت تأثیر قرار می‌دهند (۱). با توجه به ترکیبات شیمیایی تیمارهای آزمایشی

جدول ۴- تجزیه‌پذیری شکمبه‌ای پروتئین خام (درصد) جلبک اسپیرولینا و کنجاله‌های سویا، کانولا، آفتابگردان و تخم‌پنبه در ساعت‌های مختلف انکوباسیون

Table 4. Ruminant crude protein degradability (%) of *Spirulina* algae and soybean, canola, sunflower and cotton seed meals at different hours of incubation

P-value	SEM	کنجاله تخم پنبه	کنجاله آفتابگردان	کنجاله کانولا	کنجاله سویا	جلبک اسپیرولینا	تیمارها ساعت‌های انکوباسیون
۰/۰۰۰۱	۱/۰۰۹	۲۴/۵۴ ^c	۲۷/۴۳ ^b	۲۵/۰۲ ^c	۲۳/۴۰ ^c	۴۵/۲۵ ^a	۰
۰/۰۰۰۱	۰/۸۱۲	۲۸/۶۳ ^c	۳۶/۶۳ ^b	۲۸/۴۳ ^c	۳۰/۱۵ ^c	۵۴/۵۴ ^a	۴
۰/۰۰۰۱	۱/۱۶۸	۳۹/۶۱ ^d	۴۳/۷۰ ^c	۴۲/۶۴ ^c	۴۶/۶۱ ^b	۷۲/۵۵ ^a	۸
۰/۰۰۰۱	۱/۴۸۶	۴۳/۵۷ ^d	۴۵/۲۰ ^d	۶۲/۰۳ ^c	۶۵/۳۹ ^b	۸۵/۶۷ ^a	۱۲
۰/۰۰۰۱	۱/۰۰۹	۵۶/۵۶ ^e	۶۸/۹۳ ^d	۸۲/۴۷ ^c	۸۴/۸۶ ^b	۹۰/۷۵ ^a	۲۴
۰/۰۰۰۱	۱/۲۱۶	۶۳/۷۵ ^d	۷۶/۷۳ ^c	۸۵/۸۵ ^b	۸۷/۵۸ ^b	۹۶/۴۲ ^a	۴۸

SEM: خطای استاندارد میانگین، P-value: احتمال معنی‌داری. حروف غیرمشابه در هر ردیف بیانگر اختلاف معنی‌دار در سطح ۵ درصد است.

جدول ۵- فراسنجه‌های تجزیه‌پذیری شکمبه‌ای پروتئین خام (درصد) جلبک اسپیرولینا و کنجاله‌های سویا، کانولا، آفتابگردان و تخم‌پنبه
Table 5. Ruminal crude protein degradability parameters (%) of *Spirulina* algae and soybean, canola, sunflower and cotton seed meals

P-value	SEM	کنجاله تخم پنبه	کنجاله آفتابگردان	کنجاله کانولا	کنجاله سویا	جلبک اسپیرولینا	تیمارها
							فراسنجه‌ها
./0.001	0.921	22/99 ^c	26/73 ^b	19/36 ^d	18/56 ^d	42/82 ^a	a
./0.001	1.055	44/91 ^d	59/37 ^b	73/75 ^a	74/91 ^a	54/53 ^c	b
./0.001	1/183	67/90 ^d	86/10 ^c	93/11 ^b	93/48 ^b	97/36 ^a	a+b
./0.001	./0.02	./0.53 ^d	./0.41 ^e	./0.63 ^c	./0.70 ^b	./0.98 ^a	c
./0.001	1/0.72	55/55 ^d	66/85 ^c	75/12 ^b	76/95 ^b	88/15 ^a	ED = 0.02
./0.001	0.977	46/05 ^e	53/77 ^d	60/27 ^c	62/45 ^b	79/00 ^a	ED = 0.05
./0.001	0.905	40/85 ^e	47/10 ^d	51/77 ^c	53/80 ^b	72/95 ^a	ED = 0.08

a: بخش سریع تجزیه (درصد)، b: بخش کند تجزیه (درصد)، (a+b): پتانسیل تجزیه‌پذیری (درصد)، c: نرخ ثابت تجزیه (درصد در ساعت)، ED: تجزیه‌پذیری مؤثر (درصد در نرخ‌های عبور ۲، ۵ و ۸ درصد). SEM: خطای استاندارد میانگین، P-value: احتمال معنی‌داری. حروف غیرمشابه در هر ردیف بیانگر اختلاف معنی‌دار در سطح ۵ درصد است.

در پیوند با اجزای دیواره سلولی بوده و با توجه به مقدار و نوع اتصال آن، بخشی از این پروتئین در شکمبه از حلالیت بسیار پایینی برخوردار بوده و قابل استفاده نیست (۱۰). با توجه به ترکیبات شیمیایی جلبک اسپیرولینا (جدول ۱) و وجود مقدار بسیار اندک اجزای دیواره سلولی، می‌توان مقادیر کمتر این ترکیبات در مقایسه با سایر تیمارها را دلیل بالا بودن تجزیه‌پذیری شکمبه‌ای پروتئین خام آن دانست. علاوه بر این، ماهیت پروتئین در مواد خوراکی مختلف با یکدیگر تفاوت داشته و پروتئین موجود در برخی منابع از مقاومت بیشتری در مقابل حمله میکروارگانیسم‌های شکمبه برخوردار است (۱۰).

تولید و فراسنجه‌های تولید گاز در ساعت‌های مختلف آنکوباسیون

پس از ۹۶ ساعت آنکوباسیون مقدار گاز تولید شده توسط جلبک اسپیرولینا تفاوت معنی‌داری با کنجاله آفتابگردان نداشت اما به‌طور معنی‌داری (P= 0.0001) از دیگر کنجاله‌های پروتئینی کمتر بود (جدول ۶).

مقدار بخش کند تجزیه (b) پروتئین خام جلبک اسپیرولینا به‌طور معنی‌داری از کنجاله‌های سویا، کانولا و آفتابگردان کمتر اما از کنجاله تخم پنبه بیشتر بود (P= 0.0001). در بین تیمارهای آزمایشی بیشترین مقدار پتانسیل تجزیه‌پذیری (a+b) پروتئین خام (۹۷/۳۶ درصد) به جلبک اسپیرولینا تعلق داشت (P= 0.0001). نرخ ثابت تجزیه (c) پروتئین خام جلبک اسپیرولینا به‌طور معنی‌داری از کنجاله‌های پروتئینی مورد آزمایش بیشتر بود (P= 0.0001). در بین تیمارهای آزمایشی جلبک اسپیرولینا دارای بیشترین مقادیر تجزیه‌پذیری مؤثر پروتئین خام در تمامی نرخ‌های عبور (۲، ۵ و ۸ درصد) بود (P= 0.0001). در بین تیمارهای آزمایشی جلبک اسپیرولینا دارای بیشترین مقدار تجزیه‌پذیری شکمبه‌ای پروتئین خام بوده است (جدول ۴ و ۵). بین ترکیبات شیمیایی موجود در یک ماده خوراکی پیوندهایی وجود دارد که می‌تواند تجزیه‌پذیری شکمبه‌ای هر یک از ترکیبات شیمیایی را تحت تأثیر قرار دهد. در این بین، اجزای دیواره سلولی بسیار حائز اهمیت هستند. بخشی از پروتئین موجود در یک ماده خوراکی

جدول ۶- تولید گاز (میلی‌لیتر بر میلی‌گرم ماده خشک) جلبک اسپیرولینا و کنجاله‌های سویا، کانولا، آفتابگردان و تخم‌پنبه در ساعت‌های مختلف آنکوباسیون

Table 6. Gas production (ml/mg DM) of *Spirulina* algae and soybean, canola, sunflower and cotton seed meals at different hours of incubation

P-value	SEM	کنجاله تخم پنبه	کنجاله آفتابگردان	کنجاله کانولا	کنجاله سویا	جلبک اسپیرولینا	تیمارها
							ساعت‌های آنکوباسیون
./0.001	1/228	9/62 ^b	5/60 ^c	14/28 ^a	12/87 ^a	4/16 ^c	۲
./0.001	1/427	19/97 ^b	10/50 ^c	21/62 ^a	19/72 ^a	8/16 ^c	۴
./0.001	1/314	17/78 ^b	16/77 ^b	28/58 ^a	25/66 ^a	12/00 ^c	۶
./0.001	1/262	20/51 ^b	19/76 ^b	34/21 ^a	32/24 ^a	15/50 ^c	۸
./0.001	1/414	22/77 ^b	22/91 ^b	40/35 ^a	40/43 ^a	19/16 ^c	۱۲
./0.001	1/146	32/53 ^c	29/65 ^d	49/36 ^b	52/61 ^a	27/83 ^d	۲۴
./0.001	1/216	38/82 ^b	31/79 ^c	54/80 ^a	54/04 ^a	34/00 ^c	۴۸
./0.001	1/336	40/79 ^b	32/88 ^c	55/88 ^a	54/79 ^a	35/50 ^c	۷۲
./0.001	1/549	41/67 ^b	33/62 ^c	56/66 ^a	56/32 ^a	36/00 ^c	۹۶

SEM: خطای استاندارد میانگین، P-value: احتمال معنی‌داری. حروف غیرمشابه در هر ردیف بیانگر اختلاف معنی‌دار در سطح ۵ درصد است.

جلبک اسپیرولینا به‌طور معنی‌داری از کنجاله‌های سویا، کانولا و تخم پنبه کمتر اما از کنجاله آفتابگردان بیشتر بود ($P=0/0001$). نرخ تولید گاز (c) جلبک اسپیرولینا تفاوت معنی‌داری با کنجاله تخم پنبه نداشت اما به‌طور معنی‌داری از کنجاله‌های سویا، کانولا و آفتابگردان کمتر بود ($P=0/0001$).

فراسنجه‌های تولید گاز تیمارهای مورد بررسی در جدول ۷ گزارش شده است. مقدار تولید گاز از بخش محلول (a) جلبک اسپیرولینا تفاوت معنی‌داری با کنجاله‌های سویا و آفتابگردان نداشت اما به‌طور معنی‌داری از کنجاله‌های کانولا و تخم پنبه کمتر بود ($P=0/0002$). مقدار تولید گاز از بخش نامحلول اما قابل تخمیر (b) و پتانسیل تولید گاز (a+b)

جدول ۷- فراسنجه‌های تولید گاز جلبک اسپیرولینا و کنجاله‌های سویا، کانولا، آفتابگردان و تخم پنبه
Table 7. Gas production parameters of *Spirulina* algae and soybean, canola, sunflower and cotton seed meals

P-value	SEM	کنجاله تخم پنبه	کنجاله آفتابگردان	کنجاله کانولا	کنجاله سویا	جلبک اسپیرولینا	تیمارها فراسنجه‌ها
0/0002	0/476	37/08 ^d	22/34 ^c	17/0 ^b	0/6 ^c	0/09 ^c	a
0/0001	0/739	37/47 ^d	32/93 ^d	52/51 ^a	54/81 ^a	35/68 ^c	b
0/0001	1/160	40/54 ^d	32/69 ^d	55/23 ^a	55/43 ^a	35/77 ^c	a+b
0/0001	0/003	0/073 ^d	0/110 ^a	0/116 ^a	0/110 ^a	0/066 ^d	c

a: گاز تولید شده از بخش محلول (میلی لیتر بر گرم ماده خشک)، b: گاز تولید شده از بخش نامحلول اما قابل تخمیر (میلی لیتر بر گرم ماده خشک)، (a+b): پتانسیل تولید گاز (میلی لیتر بر گرم ماده خشک)، c: ثابت نرخ تولید گاز (میلی لیتر در ساعت) از بخش b. SEM: خطای استاندارد میانگین. P-value: احتمال معنی‌داری. حروف غیرمشابه در هر ردیف بیانگر اختلاف معنی‌دار در سطح ۵ درصد است.

می‌دهند. از آنجایی که در جلبک اسپیرولینا مقدار کربوهیدرات‌ها بسیار اندک است، این امر می‌تواند موجب کمتر شدن پتانسیل تولید گاز آن نسبت به سایر تیمارها باشد (۲).

قابلیت هضم ماده آلی، انرژی قابل متابولیسم، انرژی خالص شیردهی و اسیدهای چرب کوتاه زنجیر
مقدار قابلیت هضم ماده آلی و انرژی قابل متابولیسم جلبک اسپیرولینا به‌طور معنی‌داری ($P=0/0001$) از کنجاله‌های سویا و کانولا کمتر اما نسبت به کنجاله‌های آفتابگردان و تخم پنبه بیشتر بود (جدول ۸). انرژی خالص شیردهی و اسیدهای چرب کوتاه زنجیر جلبک اسپیرولینا تفاوت معنی‌داری با کنجاله آفتابگردان نداشت اما به‌طور معنی‌داری ($P=0/0001$) از کنجاله‌های سویا، کانولا و تخم پنبه کمتر بود (جدول ۸). در برآورد انرژی قابل متابولیسم به روش تولید گاز، مقدار پروتئین خام و گاز تولید شده پس از ۲۴ ساعت آنکوباسیون و برای تعیین قابلیت هضم ماده آلی علاوه بر موارد یاد شده مقدار خاکستر خام نیز مؤثر است (۳).

در بین تیمارهای مورد بررسی در پژوهش حاضر جلبک اسپیرولینا دارای مقدار تولید گاز کمتری نسبت به دیگر مواد خوراکی بود (جدول ۶). عوامل مختلفی از قبیل ماهیت و مقدار الیاف، وجود و یا عدم وجود متابولیت‌های ثانویه و کیفیت مایع شکمبه تولید گاز را در طی فرآیند تخمیر تحت تأثیر قرار می‌دهند. در این بین ماهیت و سطح کربوهیدرات‌ها از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است (۴). به‌طور کلی تولید گاز مواد خوراکی از کربوهیدرات‌های تجزیه‌پذیر نشأت می‌گیرد. با توجه به این که جلبک اسپیرولینا دارای مقدار بسیار کمی از کربوهیدرات‌های قابل تجزیه است (جدول ۱) بنابراین این مساله را می‌توان دلیل پایین بودن مقدار تولید گاز حاصل از آن در ساعات مختلف آنکوباسیون دانست (۶). در این آزمایش پتانسیل تولید گاز جلبک اسپیرولینا نسبت به سایر تیمارهای آزمایشی کمتر بود (جدول ۷). مقدار کربوهیدرات‌های موجود در یک ماده خوراکی و قابلیت دسترسی آن‌ها برای میکروارگانیسم‌های موجود در شکمبه از عواملی هستند که پتانسیل تولید گاز را تحت تأثیر قرار

جدول ۸- قابلیت هضم ماده آلی، انرژی قابل متابولیسم، انرژی خالص شیردهی و اسیدهای چرب کوتاه زنجیر جلبک اسپیرولینا و کنجاله‌های سویا، کانولا، آفتابگردان و تخم پنبه

Table 8. Organic matter digestibility, metabolizable energy, net energy for lactation and short chain fatty acids of *Spirulina* algae and soybean, canola, sunflower and cotton seed meals

P-value	SEM	کنجاله تخم پنبه	کنجاله آفتابگردان	کنجاله کانولا	کنجاله سویا	جلبک اسپیرولینا	تیمارها
0/0001	1/285	60/60 ^d	55/31 ^c	75/24 ^b	82/26 ^a	70/18 ^c	OMD
0/0001	0/182	870 ^d	796 ^c	1093 ^b	1193 ^a	986 ^c	ME
0/0001	0/112	3780 ^c	3751 ^d	541 ^b	576 ^a	347 ^d	NE _L
0/0001	0/026	073 ^c	065 ^d	109 ^b	116 ^a	061 ^d	SCFA

OMD: قابلیت هضم ماده آلی (درصد)، ME: انرژی قابل متابولیسم (مگاژول بر کیلوگرم ماده خشک)، NE_L: انرژی خالص شیردهی (مگاژول بر کیلوگرم ماده خشک)، SCFA: اسیدهای چرب کوتاه زنجیر (میلی مول بر میلی گرم ماده خشک). SEM: خطای استاندارد میانگین. P-value: احتمال معنی‌داری. حروف غیرمشابه در هر ردیف بیانگر اختلاف معنی‌دار در سطح ۵ درصد است.

کمتر بودن قابلیت هضم ماده آلی و انرژی قابل متابولیسم جلبک اسپیرولینا نسبت به کنجاله‌های سویا و کانولا باشد. تفاوت در تولید گاز کنجاله‌های آفتابگردان و تخم پنبه در

مقدار گاز تولید شده از جلبک اسپیرولینا پس از ۲۴ ساعت آنکوباسیون به‌طور معنی‌داری ($P=0/0001$) از کنجاله‌های سویا و کانولا کمتر بود (جدول ۶). این مساله می‌تواند دلیل

نتایج پژوهش حاضر نشان داد که جلبک اسپیرولینا دارای مقدار پروتئین خام بیشتر و مقادیر اجزای دیواره سلولی کمتری نسبت به برخی کنجاله‌های پروتئینی رایج در تغذیه نشخوارکنندگان بود. وجود مقدار پروتئین زیاد در این ماده خوراکی از نظر تغذیه‌ای بسیار حائز اهمیت است. نتایج آزمایش تجزیه‌پذیری شکمبه‌ای نشان داد که پروتئین خام موجود در جلبک اسپیرولینا نسبت به سایر مکمل‌های پروتئینی رایج در تغذیه نشخوارکنندگان از تجزیه‌پذیری شکمبه‌ای بسیار بیشتری برخوردار است. بنابراین می‌توان از جلبک اسپیرولینا به‌عنوان یک منبع پروتئینی سریع تجزیه در جیره نشخوارکنندگان استفاده کرد. با توجه به این که جلبک اسپیرولینا دارای اجزای دیواره سلولی بسیار محدودی بوده و در مقابل از مقدار پروتئین خام زیادی برخوردار است می‌توان از این ماده خوراکی در تغذیه بره‌ها و گوساله‌های شیرخوار به‌عنوان مکمل پروتئینی در جیره استفاده کرد.

تشکر و قدردانی

از اعضای هیئت علمی و کارمندان موسسه تحقیقات علوم دامی کشور به‌منظور همکاری در انجام این پژوهش قدردانی می‌شود.

ساعت ۲۴ با جلبک اسپیرولینا چندان زیاد نبوده (جدول ۶) و علاوه بر آن مقدار پروتئین خام جلبک تفاوت بسیار زیادی با کنجاله‌های نامبرده شده دارد (جدول ۱) که این مساله احتمالاً دلیل بر بیشتر بودن مقدار قابلیت هضم ماده آلی و انرژی قابل متابولیسم جلبک اسپیرولینا نسبت به کنجاله‌های آفتابگردان و تخم پنبه است. در این پژوهش، انرژی خالص شیردهی جلبک اسپیرولینا نسبت به کنجاله‌های سویا، کانولا و تخم پنبه کمتر بود (جدول ۸). از آنجایی که در برآورد انرژی خالص شیردهی علاوه بر مقدار گاز تولیدی در ساعت ۲۴ انکوباسیون، مقدار چربی خام نیز در نظر گرفته می‌شود (۲)، این مساله می‌تواند به مقدار کمتر گاز تولید شده جلبک اسپیرولینا پس از ۲۴ ساعت انکوباسیون و چربی خام کمتر آن نسبت به کنجاله‌های مذکور مربوط باشد. برآورد تولید اسیدهای چرب کوتاه زنجیر در آزمایش تولید گاز ارتباط شدیدی با مقدار گاز تولید شده در ساعت ۲۴ انکوباسیون دارد (۲)، از آنجایی که مقدار گاز تولید شده کنجاله‌های سویا، کانولا و تخم پنبه در ساعت ۲۴ (جدول ۶) به‌طور قابل توجهی از جلبک اسپیرولینا بیشتر است، این مساله می‌تواند علت کمتر بودن تولید اسیدهای چرب کوتاه زنجیر در اثر تخمیر جلبک اسپیرولینا نسبت به کنجاله‌های مذکور باشد.

منابع

1. Agbagla-Dohnani, A., P. Noziere, G. Clement and M. Doreau. 2011. *In Sacco* degradability, chemical and morphological composition of 15 varieties of European rice straw. *Animal Feed Science and Technology*, 94: 15-27.
2. Akinfemi, A., O.A. Adu and F. Doherty. 2010. Conversion of sorghum stover into animal feed with white-rot fungi: *Pleurotus ostreatus* and *Pleurotus pulmonarius*. *African Journal of Biotechnology*, 9: 1706-1712.
3. AOAC. 2005. Official methods of analysis, 16th ed. Association of Official Analytical Chemists, Arlington, VA, USA.
4. Babayemi, O.J. 2007. *In vitro* fermentation characteristics and acceptability by West African dwarf goats of some dry season forages. *African Journal of Biotechnology*, 6: 1260-1265.
5. Bach, S.J., Y. Wang and T.A. McAllister. 2008. Effect of feeding sun-dried seaweed (*Ascophyllum nodosum*) on fecal shedding of *Escherichia coli* O157: H7 by feedlot cattle and on growth performance of lambs. *Animal Feed Science and Technology*, 142: 17-23.
6. Blummel, M. and K. Becker. 1997. The degradability characteristics of fifty-four roughages and rough neutral detergent fiber as described *in vitro* gas production and their relation to voluntary intake. *British Journal of Nutrition*, 77: 757-768.
7. Costa, D.F.A., S.P. Quigley, P. Isherwood, S.R. McLennan and D.P. Poppi. 2016. Supplementation of cattle fed tropical grasses with microalgae increases microbial protein production and average daily gain. *Journal of Animal Science*, 94: 2047-2058.
8. Getachew, G., H.P.S. Makkar and K. Becker. 2002. Tropical browses: contents of phenolic compounds, *in vitro* gas production and stoichiometric relationship between short chain fatty acid and *in vitro* gas production. *The Journal of Agricultural Science*, 139: 341-352.
9. Ghaeni, M., M. Matinfar, L. Roomiani and N. Choobkar. 2010. Chemical composition of *Spirulina* powder. *Journal of Animal Environment*, 1: 55-61 (In Persian).
10. Ha, J.K. and J.J. Kennelly. 1984. *In situ* dry matter and protein degradation of various protein sources in dairy cattle. *Canadian Journal of Animal Science*, 64: 443-452.
11. Habib, M.A.B., M. Parvin, T.C. Huntington and M.R. Hasan. 2008. A review on culture, production and use of *Spirulina* as food for humans and feeds for domestic animals and fish, FAO fisheries and aquaculture circular. Food and Agriculture Organisation of the United Nations (FAO), Rome, 1-26.
12. King, R. 2012. Economic value of algae as a livestock feed, in: R. King (ed.), Report to Energetix. RHK Consulting Pty., Essendon (Australia), pp: 1-11.
13. Lashkari, S., O. Azizi and H. Jahani-Azizabadi. 2015. Effects of different processing methods of flaxseed on ruminal degradability and *in vitro* post-ruminal nutrient disappearance. *Archives of Animal Nutrition*, 69: 177-186.

14. Lopez-Alonso, M., F. Rey-Crespo, I. Orjales, R. Rodriguez-Bermudez and M. Miranda. 2016. Effects of different strategies of mineral supplementation (marine algae alone or combined with rumen boluses) in organic dairy systems. *Journal of Animal Physiology and Animal Nutrition*, 100: 836-843.
15. Mahdavi Kalatenu, M., N.M. Torbatinejad, S. Zerehdaran, F. Moslemipour and R. Samiei. 2014. Utilize of guar meal instead common oil seeds meal in nutrition of Mazandaran male Zel fattening lambs. *Journal of Ruminant Research*, 2: 51-66 (In Persian).
16. Makkar, H.P.S., G. Tran, V. Heuze, S. Giger-Reverdin, M. Lessire, F. Lebas and P. Ankers. 2016. Seaweeds for livestock diets: a review. *Animal Feed Science and Technology*, 212: 1-17.
17. Matiwas, S., S. Melaku and A. Tolera. 2008. Supplementation of cotton seed meal on feed intake, digestibility and live weight and carcass parameters of Sidama goats. *Livestock Science*, 119: 137-144.
18. Menke, K.H. and H. Steingass. 1988. Estimation of energetic feed value obtained from chemical analysis and gas production using rumen fluid. *Animal Research and Development*, 28: 7-55.
19. Menke, K.H., L. Raab, H. Salewski, D. Fritz and W. Schneider. 1979. The estimation of the digestibility and metabolizable energy content of ruminal feedstuffs from the gas production when they are incubated with rumen liquid *in vitro*. *The Journal of Agricultural Science*, 93: 217-222.
20. National Research Council. 2001. Nutrient Requirements of Dairy Cattle. 7th revised edition. The National Academic Press, Washington, D.C. USA. 408 pp.
21. Ørskov, E.R. and I. McDonald. 1979. The estimation of protein degradability in the rumen from incubation measurements weighted according to rate of passage. *The Journal of Agricultural Science*, 92: 499-503.
22. Panjaitan, T., S.P. Quigley, S.R. McLennan and D.P. Poppi. 2010. Effect of the concentration of *Spirulina* (*Spirulina platensis*) algae in the drinking water on water intake by cattle and the proportion of algae by passing the rumen. *Animal Production Science*, 50: 405-409.
23. Robertson, J.B. and P.J. Van Soest. 1981. The detergent system of analysis and its application to human foods. In: James W.P.T., Theander O. (Eds.), *The Analysis of Dietary Fiber in Food*. Marcel Dekker, NY, USA, pp: 123-158 (Chapter 9).
24. Safaie, A.R. 2014. Biological effects of grape pomace on methane gas production, degradability and performance improvement in ruminants. Ph.D. Thesis, Gorgan University of Agricultural Sciences and Natural Resources, Gorgan, Iran, 134 pp (In Persian).
25. SAS. 2002. User's guide: Statistics, Version 9.1. SAS Institute, Inc. Cary, NC, USA.
26. Shawrang, P., A. Nikkhah, A. Zare-Shahneh, A.A. Sadeghi, G. Raisali and M. Moradishahrehabak. 2008. Effects of gamma irradiation on chemical composition and ruminal protein degradation of canola meal. *Radiation Physics and Chemistry*, 77: 918- 922.
27. Soren, N.M. and V.R.B. Sastry. 2009. Replacement of soybean meal with processed karanj (*Pongamia glabra*) cake on the balances of karanjin and nutrients, as well as microbial protein synthesis in growing lamb. *Animal Feed Science and Technology*, 149: 16-29.
28. Tahmorespour, M. and A. Tahmasebi. 2008. Assessment of animal and poultry feedstuff. Ferdowsi University of Mashhad publication, 224 pp (In Persian).
29. Van Soest, P.J., J.B. Robertson and B.A. Lewis. 1991. Methods for dietary fiber, neutral detergent fiber and non-starch polysaccharides in relation to animal's nutrition. *Journal of Dairy Science*, 74: 3583-3597.
30. Vosough Sharifi, O., A. Yaghoubar, S.D. Sharifi, G. Mirzadeh and F. Askari. 2012. Study on the possibility of *Gracilariopsis persica* utilization in layer diets. *Journal of Animal Production*, 1: 1-10 (In Persian).

Comparison Nutritive Value of *Spirulina Platensis* Algae with some Protein Meals used in Ruminant Nutrition

Mohammad Nasehi¹, Mohammad Entesarian² and Reza Pourjamshidian²

1- Researcher Shahid Absalan Center, Research Organization and Self-sufficiency Jihad of Nedsa, Tehran
(Corresponding author: Nasehi.md65@gmail.com)

2- Researcher Shahid Absalan Center, Research organization and Self-sufficiency Jihad of Nedsa, Tehran

Received: June 16, 2018

Accepted: January 31, 2019

Abstract

This study was conducted to determine of chemical composition, ruminal dry matter and crude protein degradability, gas production, organic matter digestibility, metabolizable energy, net energy for lactation and short chain fatty acids of *Spirulina platensis* algae and its comparison with soybean, canola, sunflower and cotton seed meals in cattle. The experiment of ruminal degradability conducted using two Taleshi steers with approximately 350 kg body weight at 0, 4, 8, 12, 24 and 48 hours incubation. Gas production technique was used for organic matter digestibility, metabolizable energy, net energy for lactation and short chain fatty acids of experimental treatments. For this propose, rumen liquid were taken from three fistulated Taleshi steers with approximately 335 kg body weight. *Spirulina* algae had the highest percentage (67.69%) of crude protein among experimental treatments ($P= 0.0001$). Potential ($a+b$) of ruminal dry matter degradability of *Spirulina* algae (98.69%) was significantly more than other experimental treatments ($P= 0.0001$). *Spirulina* algae had the highest amount (97.36%) of $a+b$ fraction of crude protein degradability among experimental treatments ($P= 0.0001$). Potential of gas production of *Spirulina* algae (35.77 ml/g DM) was significantly more than sunflower meal but it was significantly lower than soybean, canola and cotton seed meals ($P= 0.0001$). Organic matter digestibility (70.18%) and metabolizable energy (9.86 MJ/kg DM) of *Spirulina* algae were significantly more than sunflower and cotton seed meals but it was significantly lower than soybean and canola meals ($P= 0.0001$). Net energy for lactation (3.47 MJ/kg DM) and short chain fatty acids (0.61 M mol/g DM) of *Spirulina* algae had no significant difference with sunflower meal but it was significantly lower than other experimental treatments ($P= 0.0001$). Results of this study showed that *Spirulina* algae have more crude protein than usual protein meals which use in ruminant nutrition and its protein degradability is very high in the rumen. Therefore, *Spirulina* algae can be used as a fast degradable protein source in the ruminant diet.

Keywords: Chemical Compositions, Degradability, Digestibility, Gas Production, Protein Meals, Ruminal, *Spirulina Platensis* Algae